

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/876/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

37/2014. (II. 12.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2013. december 30-án előterjesztett **panaszát** a 2014. február 12-én – dr. Kozma Ákos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja.

A Testület megállapítása szerint a panasz elbírálására nincsen hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1.) A panaszos 2013. december 23-án a Testület elektronikus formanyomtatványán a Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) egyik Kerületi Kapitánysága ellen nyújtott be panaszt. A formanyomtatványon a panaszos intézkedés elmulasztását sérelmezte, eljáró rendőrként a Vizsgálati Osztály vezetőjét nevezte meg. A panaszos arról adott tájékoztatást, hogy az eset leírásaként szolgáló szöveges beadványát külön e-mailben küldi meg a Testület részére, az aláírt példányát pedig faxon juttatja el. (Az aláírt példány 2013. december 30-án érkezett a Testülethez.)

A panaszos egy 2013. december 3-án kelt határozatot kifogásolt, amelyben az illetékes kerületi kapitányság a 2013. július 27-én jegyzőkönyvezett feljelentését utasította el. A határozat 2013. december 13-án érkezett a postára, amelyet ő december 16-án vett át.

A panaszos álláspontja szerint a nyomozó hatóság, illetve a konkrét esetben a Vizsgálati Osztály vezetője minden szempontból jogellenesen járt el. A panaszos kifogásolja, hogy konkrét nyomozati tevékenységet nem folytattak, a feljelentésben említett bizonyítékait nem kérték be, azaz láthatólag semmi szándékuk nem volt arra, hogy az irányadó jogszabályok alapján az eljárást lefolytassák, az általa a hatóság részére közvetlenül (elektronikus úton)

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

megküldött direkt és indirekt bizonyítékokat eleinte teljesen mellőzték, illetve N. L. r. ezredes a M. városi Rendőrkapitányság helyettes parancsnokának közvetítésével szándékosan megtévesztő információkat hozott a panaszos tudomására.

A panaszos azt is kifogásolja, hogy feljelentését követően két hónappal később kapott írásbeli választ, mely szerint bűncselekmény elkövetésének gyanúja a bejelentésében leírtak alapján nem állapítható meg. A panaszos kifogásolja a válasz módját, mivel az a határozati formát nélkülözte, pusztán értesítést kapott. A panaszos ezen döntés ellen 2013. szeptember 30-án panasszal élt, és kérte, hogy ügyében a Testület folytasson le vizsgálatot. A panaszos szerint a rendőrség ezek után a „jogszerűség látszatát is átlépve” 2013. december 3-án újabb elutasító határozatot hozott. A panaszos véleménye szerint ez a határozat szakszerűtlen, a feljelentésében foglalt dolgok nagy részét mellőzi, más dolgokat elferdít, inszinuál. Erre vonatkozóan a panaszos számos példát is említ. Összességében a panaszos problémája, hogy a feljelentését megvizsgáló rendőr valótlanosságokat állítva, tényeket elhallgatva semmilyen érdemi nyomozást nem fogantatosított az ügyében, és a meghozott határozat „konceptiózus, jogellenes, ráadásul hivatali funkciójával visszaélve közokirat hamisításokkal van teletűzdelve”. A panaszos állítása szerint a rendőr felettesei utasítására hozott ilyen tartalmú határozatot, azonban ez nem mentesíti őt, hiszen olyan parancs teljesítését, amely által bűncselekmény valósul meg, meg kell tagadnia.

2.) A panaszos 2014. január 1-jén újabb elektronikus levelet küldött a Testületnek, amelyben úgy fogalmaz, hogy a Testület telefonos megkeresésére reagálva a következőkkel kívánja kiegészíteni a panaszát. Az illetékes Kerületi Rendőrkapitányság által hozott, panaszos álláspontja szerint jogszerűtlen határozatot a megnevezett r. százados nem saját kezdeményezésre, hanem felettesei utasítására hozta meg, ezért a panaszos panasszal él a Nemzetvédelmi Szakszolgálat és a Belügyminisztérium ellen is, amelyet a következő tényekre alapoz.

A panaszos 2013. július 21-éről 22-ére virradó éjszaka panasszal élt a Nemzetvédelmi Szakszolgálatnál ugyanazon ügyben, amelyet az illetékes Kerületi Rendőrkapitányságon is jegyzőkönyveztek. A panaszos a szóban forgó napon védelmet kért arra hivatkozva, hogy a román titkosszolgálat veszélyezteti az életét. Ennek ellenére a szóban megadott információkat követően az ügyeletes ragaszkodott hozzá, hogy a panaszos írásban is küldje el, amit elmondott, mert anélkül nem tudnak intézkedni. A panaszos pánik hangulatában ezt abszurdnak tartotta, és felháborodása miatt másnak elektronikus úton levelet írt a miniszterelnöknek, a helyetteseinek, a titkosszolgálatokat felügyelő miniszternek és a belügyminiszternek. A levélben kérte, hogy hallgassák meg a telefonon tett bejelentését, és annak megalapozottsága esetén az illetékes szervet utasítsák panaszának kivizsgálására. Válasz egyedül a Belügyminisztériumból érkezett, ezért a panaszos feltételezi, hogy levelei nem is értek célba, hiszen kizártnak tartja, hogy senki nem reagált volna egy olyan levélre, amelyben P. M.-t azzal vádolja, hogy a román titkosszolgálat ügynöke.

A Belügyminisztériummal szemben a panaszos azért él panasszal, mert bizonyítható, hogy elektronikus levelét megkapták, azonban azóta sem méltatták válasza, azaz intézkedés elmulasztásával vádolja őket. A panaszos sejtése szerint a Belügyminisztérium áll az illetékes Kerületi Rendőrkapitányság eljárása mögött, sőt mi több, a M.városi Rendőrkapitányság panaszos ellen indított provokációi és az O.városi Rendőrkapitányság bűnpártoló tevékenysége mögött is.

A panaszos bizonyítékként hivatkozik a Gy. városi Nyomozó Ügyészséghez benyújtott panaszára (két rendőr hamis tanúszása ügyében), valamint a Gy. városi Nyomozó Ügyészség

elutasító határozatára, a B. városi Járásbíróság elutasító határozata elleni, Gy. városi Törvényszéknek címzett fellebbezésére, továbbá az O. városi Rendőrkapitányság elutasító határozata elleni, megyei Rendőr-főkapitánysághoz benyújtott fellebbezésére. A panaszos ezen bizonyítékokat személyesen kívánja a Testület rendelkezésére bocsátani.

A panaszos a beadványát azzal zárja, hogy az M. városi és O. városi Rendőrkapitányságokkal szemben nem nyújt be panaszt, mivel az ott zajló ügyek még lezáratlanok, azonban a panaszos bizonyítani kívánja, hogy ezen szervek is ugyanolyan törvénytelen eszközökkel járnak el vele szemben, mint az illetékes Kerületi Rendőrkapitányság. A panaszos elméletének igazolását látja abban, hogy a Belügyminisztérium és a Nemzetvédelmi Szakszolgálat áll a törvénytelen ségek háttérében, hogy meggátolják a volt szekuritátés ügynökök leleplezését, és ezzel védjék P. M.-t és az RMDSZ érdekeit.

3.) A Testület titkárságvezetője a panaszos által megadott e-mailcímmel tájékoztatást küldött a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) szerinti, Testületre irányadó hatásköri és eljárásjogi szabályokról, amelyek értelmében a Testületnek nincs hatásköre a feljelentést elutasító határozat felülvizsgálatára, egyúttal tájékoztatta a panaszost arról, hogy az ezzel kapcsolatos jogorvoslati rendelkezéseket a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény tartalmazza.

4.) A panaszos 2014. január 14-én újabb levelet küldött a Testület részére, amelyben kifogásolta, hogy a titkárságvezető önkényesen elutasítja a panaszát, és kérte, hogy ügyében a Testület hozzon döntést.

II.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése a következőként rendelkezik:

„92. § (1) Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntetőrendészeti feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

Ezen rendelkezések alapján a Testület hatáskörébe tehát kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem. A fentiek értelmében a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel, ezért nem jogosult:

- szabálysértéseket kivizsgálni, a kiszabott szabálysértési- és közigazgatási bírságot csökkenteni, eltörölni;
- büntetőeljárás keretében fogatosított cselekmények törvényességét elbírálni;
- kártérítést megítélni;
- az intézkedő rendőrök büntetőjogi-, szabálysértési- vagy fegyelmi felelősségét megállapítani.

A fenti rendelkezés értelmében tehát a Testületnek nem terjed ki hatásköre olyan kifogásokra, amely a rendőrség azon intézkedésével vagy mulasztásával kapcsolatosak, amelyet nyomozó hatóságként eljárva fogatosít, az ilyen jellegű panaszokra a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései biztosítják a megfelelő jogorvoslatot.

Jelen esetben a panaszos a büntetőeljárás körébe tartozó kérdést sérelmezett, amelynek megítélésére a Testületnek – fő szabály szerint – nincs hatásköre. *A rendőrség büntetőeljárási tevékenységét* a Testület – az Rtv. 11. § (1) bekezdése alapján – *kizárólag olyan esetekben vizsgálja, amikor a panaszosnak a Be. alapján speciális jogorvoslat nem áll a rendelkezésére. Tekintettel arra, hogy jelen esetben a fentiek szerint a nyomozóhatóság feljelentését elutasító határozatával szemben a panaszos a Be. 195. §-a alapján a büntetőeljárásra vonatkozó szabályok szerint jogorvoslattal élhet, a Testület hatáskörének hiányát állapította meg.*

IV.

A panaszos által előterjesztett panaszbeadvány egyebekben nem tartalmaz olyan rendőri intézkedésre történt hivatkozást, amelyre az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján a Testület hatásköre kiterjed.

A Testület a fentiekre figyelemmel a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2014. február 12.

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag